

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. תִּשְׁמַר וְהָאֵל וְיִבְרָךְ אֶת
בֵּית עֲבֹדְךָ לְדוֹת לְעֹלָם
לְפָנֶיךָ כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ
וּמִסִּרְתֶּךָ יִבְרָךְ בֵּית עֲבֹדְךָ לְעֹלָם:
שְׂמֹאל ב' ז' כט

2. אָנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֵךְ
מֵאֵרֶץ מִצְרַיִם הָרֹבֵץ פֶּה
וְאֵלֵינוּ: חֲהִלִּים פא יא

3. בְּמִקְדָּשְׁךָ בְּרִכְוֹ אֱלֹהִים
יי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל:

הגהות הב"ח

(א) גמ' א"ר יוחנן בריך
שאלנו, גיב ובאשרי (מניה)
(הנרשם) בברך וקאי דר
יוחנן פל נבך: (ב) אם
אין רשעין לטולק (ל"א א"ר
אבא ור' מנכנר ענשו א"ר
רשעין לטולק) חל"מ ו"י כ'
הוא יר' האלפס: (ג) ר' רב
ד"ה אלא לאו ור' ששה
בחלקין עד פסחה: (ד) ד"ה
מתן ור' משנ' גיב באשרי
(מניה) (הנרשם) גיב שלו
וק' בתפסה:

הגדות הגר"א

(א) גם' ל"א אחר ר' אבהו.
כ"ב סאן גי' מחלוקות
הר"ש ל"ג לה וד"ף ל"ג
לראשונה:

מוסף רש"י

מגין שאפילו עוברין
כיו שגמור במקדלות.
נתקטעו להם הים ממקור
ישראל. אף אף שגמור
(מסכת אר.) פתח אובמא.
כל שגור כמו (פ"ו ג.) הוי
פסוקא דמי כמיכ אובמא.
שגמור פ"י מלחמה. כלומר
גם אלה רצו מלחמה חזרה.
כמו (נפיל) כל שגמור יתר
יכר שגמור אלה, חסדי
מלחמה בכל שגמור (מסכת
תענית ג.) רצו כל שגמור
הממס שגמורין על שגמור
הורה ואלו ממסרין גמורין
(פ"ו ג.)

שְׁלֹשָׁה שֵׁאוֹכְלוּ פֶּרֶק שְׁבִיעִי בִּרְכוֹת

שמי חבורות או לשלשה עד
שמי חבורות ולזמן
שמי חבורות: חנינא.

אף ברכו ומ"מ נברך עדיף דאמר רב אדא
בר אבהו אמרי בי רב תנינא ו' נחלקין עד י'
אי אמרת בשלמא נברך עדיף מש"ה נחלקין
אלא א"א ברכו עדיף אמאי נחלקין אלא לאו
ש"מ נברך עדיף ש"מ תניא גמי הכי ב' בין
שומר ברכו בין שאמר נברך אין תופסין אותו
ועל כך והוקדשין תופסין אותו על כך
ומברכותיו של אדם ניכר אם ת"ח הוא אם
לאו כיצד רבי אומר ובטובו הרי זה ת"ח
ומטובו ה"ו בור א"ל אב"י לרב דימי והכתוב
ומברכתך יברך (את) בית עבדך לעולם
ובשאלה שאני בשאלה גמי הכתיב והרחם
עליו ואמלאהו הווא כד"ת כתיב תניא רבי
אומר בטובו חיינו הרי זה ת"ח ע"י חיים הרי זה
בור (הרבנאי מתני איפכא ולית הלכתא
בבבנהרבנאי אמר רבי יוחנן נברך שאכלנו
ממשלו הרי זה ת"ח למי שאכלנו משלו הרי זה
בור אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי
הוא אמרין למי שעשה לאבותינו ולנו את
כל הנסים האלו א"ל התם מוכחא מילתא
עביד ניסי קודשא ב"ה א"ר יוחנן ב' ברוך
שאכלנו משלו הרי זה ת"ח דעל המזון שאכלנו
הרי זה בור א"ר הונא בריה דרב יהושע לא

גלא כי הדדי נינהו ועדיף
ש עדיף פ' אחיה מקומן
מפני הג"ש וה"נ קאמר
למו מן הכלל והקונטרס

הסוּן הרי זה בור.
 רַךְ לַעֲבֹל הַבֵּית הַמַּאֲכִילוֹ
 לָמָּה הוּא מוֹזִיר מִזֶּן
 וְיוֹן יֵשׁ הַרְבֵּה לְצִרְסוֹ:
 הָאֵלֶּה בְּרִיעֵי פִירָשׁ
 וְהֵמָּה קִי"ל וְהֵלֶכְךָ בֵּין
 בְּמֵאָה בֵּין בְּרֹבֹא אֹמֶר
 עַל הַמִּזֶּן שֶׁאֵלֶּנּוּ אֵבֶל
 עַל הַמִּזֶּן בְּדַמָּה לְעִיל
 אֵם אִינוֹ רֹזֶה לְהוֹסִיר
 רֶשֶׁת בִּידוֹ וְאוֹמֶר וּבִטּוֹ
 שִׁישְׁבוּ לְאַבְרָם
 עַל פִּי שְׁחֵי חֲלוּקִין בְּכֶכֶר

רבינו חננאל

ובאר דבר אורא בר אהרן
לקיים דברי שפוטא ליה
מקראתא ששה חולקים
ואמר לן תבדול שלשה
ואמר רבא לא און ליה
להחלין בן ששה צריכין
לושר ברכא, ששה מינה
ובדך עשר מינה.
והנזקתין תושבין סאת על
שני המדקדקים שלא
בכר חוצץ, ובשעון שני
קריין חוצץ אמלנא, וכן
תרגמו המדקדק באשמה.
ויורשמוהו ובאיהל לן ויעיר
רבי צדוקי ר' יעקב דר
אחא לר' חייא בר רוח
נוקיא. חייא רבא הלכה
כר"י. דבר קיטא לן
והילכתא בן שפור בן
אהא בן רבוא אורמין
אמר, ואם רבי
נבחר על המון אשכנז
אמר אנו רביה
למחבר על המון הרושת
אלא בשעליל אן
יבדיל על המון, ר"ל בן
שעליל אכאתא אמיס רמיל
ליהל. ואקשינא אמיס רמיל
ואתנן חזא זימנא.
והשעון ואר קמיל דר
אבא אמר שפוטא שלשה
שישבו לאוכל אן על פי
שכל אורא אכל מככר.
אין רשאי לחלוק, אן ימי
כרז טעון אשכנז שלשה בן
אדם ששלוש חבורות
שן שלשה בן אדם, אין
רשאי לחלוק. וי"ל שאין
אחיינא וכו'. ה"ר רבא
אמר רבא בר שמואל דבר
קתא.

כְּנוּמָהּ חָפָּעַל פִּי שֶׁהָיָה
וְיוֹת וּסְדֵי אֵין זֶה צָרוּף
הֵס חוֹבֵם וּמוֹן אִפְ"ה
וְרֵשֵׁין לִמְלֶכֶת:
אִקְדִּימוּ וְאוֹמִינוּ עֲיִיחוּ
בְּתִיחֵיו. פִּי שֶׁאֵל כֹּל
זֶה וְהַפְסִיק לְשִׁמִּים שֶׁהָיָה
עַד הֵן כְּדֹאִתָּא לְעִיל
גַּח חוֹבֵם וּמוֹן מַעֲלִיס
רִין מֵן הַזֶּמֶן וְרֵשֵׁין
וְרֵשֵׁי לֹא פִירֵשׁ קִין:
שְׁחֻקוֹ

שמים מוכחא מילתא
וראל אלהי הצבאות
חד עשרה רבוא:
למא כי הדדי נינהו
יוסף לא קשיא הכ
הקהל הם מברכין
הכנסת וכו': ור"ע
תניא "היה ר' מאיר
ש שנאמר במקלות
רבא "הלכה כר"ע
אבי וקא מהדר אבי
אמר רבא "כי אכלין
ירושלמי גלותא ואיקפד
שמעי אמר רבה
יהיה וברוך לדעתיה
שאין זמון למפרע:
יאביב גיבר קם קרא
ויושו כ"ה ברכו את
למא לך ועוד "הא
אינן רשאין ליחלק
חלקין עד כ' שתי
אלו את אלו הרי
זמנא לעצמן אין
זדור וחכ"א מברכין:
יבין לזמן הא קמ"ל
לכאח וועדין לא
שמואל הכי קתני ג'
י אין רשאין ליחלק
חבורות אינן רשאין
גני אדם: אמר רבא
ולא

ותי חבורות: גמ' ג' שבו
כל חבורה ונערפו שלשה
ועודתן עם הראשונים:
ולא

י"ם ואז יחלקו אם ירצו לשט
נו אלו בזמן ועמד אחד מ
גשנטרפו יחד שכבר גמר

הזכרת השם עד שיהיו עשר
י אדם בכל חבורה ונתחייב
ל' לא אכלו אלו השלשה מ

קיס דאיתחייצו להו בזמון ה
זבאו מג' חצורות של ג' כנ
ליחלק שכנר הוקצבו ואס

ש. ומה עשה ר' חסדא ש
תחייבין לזמן ואינן רשאים

לכאן: עד ט
משלש חבור
לחבורה אחת

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones